

วีรบุรุษ : ภาพแทนอุดมคติในนวนิยายกำลังภายใน เรื่องฤทธิ์มีดสั้น ของโก้วเล้ง

Hero : The representations of moral ideal appears in the
internal energy Chinese novel in “Lid meed sun” of Gowlong

นันทิดา จงมีสุข¹

บทคัดย่อ

บทความนี้มุ่งนำเสนอการตีความลักษณะของวีรบุรุษในมุมมองของโก้วเล้งผ่านนวนิยายจีนกำลังภายในเรื่องฤทธิ์มีดสั้น จากการศึกษาพบว่าวีรบุรุษในนวนิยายกำลังภายในของโก้วเล้งนั้น มีลักษณะเป็นวีรบุรุษของประชาชนตามที่นิธิ เอียวศรีวงศ์ได้ให้คำนิยามไว้ว่า วีรบุรุษประเภทนี้นั้นวีรกรรมหรือการกระทำจะมีความสำคัญน้อยกว่าบุคลิกภาพของวีรบุรุษ ซึ่งบุคลิกภาพอันโดดเด่นของวีรบุรุษในนวนิยายเรื่องฤทธิ์มีดสั้นนั้นปรากฏอยู่ใน 2 ส่วน ส่วนแรกคือบุคลิกลักษณะที่กล้าหาญ หนักแน่นเยือกเย็น มีเมตตาธรรม และเชื่อมั่นในคุณธรรมความดี ส่วนที่สองคือแนวทางในการปฏิบัติตนที่ยึดถือคุณธรรมนำหน้า ไม่เอาพรตต่อความเป็นตายร้ายดี ซึ่งทั้งสองส่วนต่างก็สะท้อนแง่มุมที่น่ายกย่องควรแก่การนำมาเป็นแบบอย่าง สมกับที่วีรบุรุษเป็นภาพแทนอุดมคติทางคุณธรรมที่ถ่ายทอดผ่านตัวบุคคล และเป็นต้นแบบให้แก่คนในสังคมอย่างแท้จริง

คำสำคัญ: ภาพแทนอุดมคติ นวนิยายกำลังภายใน

¹ อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

Abstract

This article aims to interpret the representations of heroes' characteristics in the illustration of Gowleng through internal energy Chinese novel called "Lid meed sun." According to the study, it found that the Characteristics of Gowlengs' hero was the people's heroes according to Nithi Eaosriwong's definition. The author defined that the heroes' behavior was less important than the hero's personality. For this view, the prominent personality of hero in Lid meed sun was divided into two components. Firstly, it was bravery, steadiness, kindness, moral conviction, and goodness. Secondly, it was that the hero was faithful of moral conviction, and he was not worried of risk. These two components reflected to what should be praised in society. Additionally, the representations of moral ideal of the hero should be considered as a good example of moral ideal for people themselves in real life.

Keywords: The representations of moral ideal, The internal energy Chinese novel

บทนำ

ในบทความนี้จะมุ่งเน้นที่การตีความลักษณะของวีรบุรุษที่ปรากฏในนวนิยายกำลังภายในเรื่องฤทธิ์มีดสั้น เพื่อจะได้เห็นถึงคุณลักษณะของภาพแทนอุดมคติของวีรบุรุษอันควรค่าแก่การเป็นแบบอย่างในทัศนะของโก้วเล้ง

คำว่า “ภาพแทนอุดมคติ” นั้น ประกอบด้วยคำว่า “ภาพแทน” (representation) และ “อุดมคติ” (moral ideal) โดยมีสาระสำคัญดังนี้

Stuart Hall (2003 : 17) ผู้พัฒนาแนวคิดเรื่องภาพแทน ได้อธิบายคำว่า “ภาพแทน” ไว้ว่า “Representation is the production of the meaning of the concepts of our minds through language. It is the link between concepts and language which enables us to refer to either the ‘real’ world of objects, people or events, or indeed to imaginary worlds of fictional objects, people and events.” กล่าวคือ “ภาพแทน” เป็นการสร้างความหมายผ่านภาษา เป็นการเชื่อมโยงระหว่าง “แนวคิด” กับ “ภาษา” เพื่ออ้างอิงถึง วัตถุ ผู้คน หรือเหตุการณ์ต่างๆ ในโลกแห่งความจริง หรือแม้กระทั่งโลกแห่งจินตนาการก็ตาม

นอกจากนี้ ในการนำเสนอภาพแทนนั้นไม่ได้เป็นกระบวนการที่ถ่ายทอดสิ่งต่างๆ เหล่านั้นโดยไม่มีกระบวนการบิดเบือน หากแต่เป็นกระบวนการที่แอบแฝงการผลิตความหมายต่างๆ ไว้ กล่าวคือนักเขียนหรือผู้ที่นำเสนอภาพแทนนั้นคือผู้ที่ใส่ความหมายต่างๆ ลงไปในกระบวนการนำเสนอ “ภาพแทน” นั้น

ส่วน อุดมคติ (moral ideal) นั้นหมายถึง “จินตนาการที่ถือว่าเป็นมาตรฐานแห่งความดี ความงาม และความจริง ทางใดทางหนึ่งที่มนุษย์ถือว่าเป็นเป้าหมายแห่งชีวิตของตน” (พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542, 2546 :1381)

จากนิยามความหมายข้างต้นจะเห็นได้ว่า ภาพแทนอุดมคติ ก็คือกระบวนการนำเสนอความหมายของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ถือว่าเป็นมาตรฐานแห่งความดี ความงาม และความจริง ในทางใดทางหนึ่งที่มนุษย์ถือว่าเป็นเป้าหมายแห่งชีวิตของตน โดยมีนักเขียนหรือผู้ที่นำเสนอภาพแทนนั้นเป็นผู้ที่ใส่ความหมายต่างๆ ลง

ไปในกระบวนการนำเสนอ ดังนั้นภาพแทนอุดมคติของวีรบุรุษในนวนิยายกำลังภายในเรื่องฤทธิ์มีดสั้นของโก้วเล้งจึงเป็น ภาพแทนอุดมคติของวีรบุรุษในทัศนะของโก้วเล้ง นั่นเอง

แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานของโก้วเล้ง

ในแวดวงนวนิยายกำลังภายในนั้นเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่านวนิยายกำลังภายในของโก้วเล้งนั้นเต็มเปี่ยมไปด้วยปรัชญาในการดำเนินชีวิต ทั้งนี้เพราะโก้วเล้งมุ่งสร้างสรรค์งานเขียนที่เน้นการตีแผ่อารมณ์ความรู้สึกและแก่นแท้ในจิตใจของมนุษย์ อีกทั้งยังมุ่งเชิดชูคุณค่าความเป็นคน ดังที่ โก้วเล้งได้กล่าวไว้ในบทความ สุรา นารี กระบี่ ว่า “มีแต่ค่าความเป็นคนจึงเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในนวนิยาย มนุษย์ปุถุชนมิเพียงมีอารมณ์ความรู้สึกพลุ่งพล่านดลเดือด เคียดแค้น อาฆาต เจ็บช้ำรันทด หวาดหวั่นพรั่นพรึง ยังมีความรักและน้ำมิตร ความเสียสละ และคุณธรรม อารมณ์ขันและความเห็นอกเห็นใจ พวกเราเหล่าผู้เขียนโฉนเน้นย้ำแต่ด้านที่อัปลักษณ์ชั่วร้าย?” (น. นพรัตน์, 2553 : 26)

นอกจากนี้ โก้วเล้งยังได้เน้นย้ำแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานของเขาไว้ว่า “สหายของข้าพเจ้าล้วนทราบดีว่า สิ่งที่เขียนถึงในนวนิยายกำลังภายใน มิใช่ความเลือดและความรุนแรง หากแต่เป็นความอดกลั้น ดวงใจแห่งรัก และการเสียสละ ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า พล็อตเรื่องเช่นนี้ก็สร้างความพลุ่งพล่านใจแก่ผู้คนได้เช่นกัน” (น. นพรัตน์, 2553 : 243)

ดังนั้น นวนิยายกำลังภายในของโก้วเล้งจึงสะท้อนให้เห็นค่าความเป็นคน ความรัก ความเสียสละ คุณธรรม น้ำมิตร และความเห็นอกเห็นใจในเพื่อนมนุษย์อย่างเต็มเปี่ยม ผ่านการนำเสนอตัวละครเอกที่ได้รับการยกย่องว่าเป็น วีรบุรุษตามขนบของนวนิยายกำลังภายในที่ตัวละครเอกฝ่ายชายต้องมีความเป็นวีรบุรุษ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาผลงานของโก้วเล้งพบว่า นวนิยายกำลังภายในที่โดดเด่นที่สุดของโก้วเล้งก็คือ ฤทธิ์มีดสั้น ดังที่ น. นพรัตน์ ได้กล่าวไว้ว่า “เมื่อพูดถึงโก้วเล้งย่อมมิอาจไม่พูดถึงเซียวลี้วยตอ (ฤทธิ์มีดสั้น) อันถือเป็นผลงานชิ้นสุดยอดของ

ก้าวเล้ง” (ประสิทธิ์ จกาจธรรม, 2553 : 110)

นั่นคือ ฤทธิ์มีดสั้นได้รับการยกย่องว่าเป็นผลงานที่โดดเด่นที่สุดของก้าวเล้ง และตัวละครที่ติดตรึงอยู่ในใจของผู้อ่านมิเสื่อมคลายก็คือ ลี้คิมฮวง ตัวละครเอกของเรื่องนั่นเอง

เนื้อเรื่องของนวนิยายกำลังภายในเรื่องฤทธิ์มีดสั้น

ในเรื่องฤทธิ์มีดสั้นนี้กล่าวถึง ลี้คิมฮวง ทายาทตระกูลสี ตระกูลซึ่งได้รับพระราชทานพระราชหัตถเลขาจากฮ่องเต้ว่า “ตระกูลเดียวเจ็ดบัณฑิต บิดาบุตรหลานสามชั่วอายุ” ลี้คิมฮวงสามารถรับราชการเป็นขุนนางใหญ่ได้เพราะสอบได้ตำแหน่งถ้าฮวย ซึ่งเป็นรองเพียงแค่ ปางจ้ง และ จอหววน เท่านั้น แต่เขาไม่ยินดีเป็นขุนนาง กลับพอใจใช้ชีวิตในวงยุทธจักร จนมีชื่อเสียงกระเดื่องดังในนาม “เซียวลี้ปวยตอ – มีดบินของลี้่น้อย”

ลี้คิมฮวงมีความรักต่อหญิงงามนามลิมซื่อมอย่างลึกซึ้งยาวนาน แต่เหตุการณ์ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น ขณะที่เขาเดินทางกลับจากนอกกำแพงใหญ่ เขาถูกศัตรูกลุ่มรุ่มทำร้ายจนบาดเจ็บสาหัส ในตอนนั้นเล้งโซวฮุ้นช่วยชีวิตเขาไว้ได้ และพาเขากลับมายังตระกูลสี หลังจากนั้นด้วยความตั้งใจในบุญคุณ ทำให้ลี้คิมฮวงสาบานเป็นพี่น้องกับเล้งโซวฮุ้น ต่อมาเล้งโซวฮุ้นได้ขอร้องให้ลี้คิมฮวงยกเลิกลิมซื่อมให้แก่ตน ในที่สุดลี้คิมฮวงก็ตัดสินใจยกหมู้ตีกในอุทยานตระกูลสีทั้งหมดให้แก่เล้งโซวฮุ้น และตั้งใจใช้ชีวิตดุจคนเสเพลเพื่อให้ลิมซื่อมตัดใจจากตน และยอมแต่งงานกับเล้งโซวฮุ้น

จากนั้นลี้คิมฮวงก็ออกจากอุทยานตระกูลสี ไปตระเวนอยู่นอกด่านด้วยความปวดร้าวเดียวดายอย่างยิ่งยวด จนเมื่อสิบปีให้หลัง มีคำรำลือเกิดขึ้นในยุทธจักรว่าจอมยุทธเอ็งเลียงฮวยผู้เป็นสหายของบิดาลี้คิมฮวงเก็บซ่อนสุดยอดคัมภีร์วรยุทธ์ไว้ในหมู่ตีกตระกูลสี ด้วยเกรงว่าจะมีคนบุกรุกมาทำร้ายคนในหมู่ตีกตระกูลสีเพื่อช่วงชิงคัมภีร์ดังกล่าว ลี้คิมฮวงจึงตัดสินใจกลับมาเพื่อปกป้องลิมซื่อม แต่แล้วก็ต้องประสพกับการทรยศและรุ่มทำร้าย จากเหล่าวิญญูชนจอมปลอมที่

ต้องการโค่นล้มเขา เปรียบกับการถูกใส่ร้ายป้ายสีว่าเป็นจอมโจรดอกเหมย จนต้องยินยอมถูกคร่ำกุมตัวไปยังวัดเสียวลิ้มยี่เพื่อรับการไต่สวน

ลักษณะของตัวละครเอกในนวนิยายกำลังภายในเรื่องฤทธิ์มิดสัน : ลี้คิมฮวงไก่อลังได้กล่าวถึงลักษณะนิสัยใจคอของ ลี้คิมฮวง ไว้ในบทความเรื่อง “เกี่ยวกับบูเฮียบ”ว่า “ลี้คิมฮวงมิใช่บุคคลที่ชมชอบหลังโลหิต แต่ว่าเขายอมหลังโลหิตของตนเอง ก็ไม่ยอมให้ผู้อื่นหลังน้ำตาเพื่อเขา เขาพร้อมยอมพลีชีวิตตนเองให้แก่คนที่ตนรักได้ทุกเมื่อ ในใจของเขามีแต่ความรัก ไม่มีความแค้น” (น. นพรัตน์, 2553 : 204)

คุณสมบัติข้อนี้ของลี้คิมฮวงเป็นแกนกลางในการดำเนินเรื่อง และเป็นสิ่งที่บีบคั้นจิตใจของผู้อ่านให้ไม่อาจลืมเลือนตัวละครตัวนี้ได้เลย ดังที่เราจะเห็นได้ว่าไก่อลังเปิดเรื่องโดยกล่าวถึงความว่าเหวที่ลี้คิมฮวงได้รับในขณะที่ใช้ชีวิตเร่ร่อนระหกระเหินอยู่นอกด่าน เฝ้าแกะสลักไม้ตัวแล้วตัวเล่าเป็นรูปหญิงคนรักที่ไม่มีวันได้สมหวัง ดังที่ไก่อลังได้กล่าวถึงรูปสลักดังกล่าวว่า “ลี้คิมฮวงมิเพียงแต่ให้คำที่สวยซึ่งตรึงใจแก่นางเท่านั้น ยังได้ให้ชีวิตและวิญญาณแก่นางด้วย เนื่องจากชีวิตและวิญญาณของลี้คิมฮวงได้หลังไหลตามคมมีดออกไปโดยไม่รู้ตัว” และเพราะความรักลึกซึ้งที่เขามีต่อหญิงผู้นี้ทำให้เขาต้องกลับเข้าสู่เมืองหลวงอีกครั้งเพื่อปกป้องนางให้ปลอดภัยจากผู้ที่จะมาแย่งชิงคัมภีร์โบราณที่ถูกซ่อนไว้ภายในเคหสถานที่น่าอาศัยอยู่ นำเขากลับมาสู่การทรมานหักหลังจากเหล่าวิญญูชนจอมปลอมที่ต้องการโค่นล้มเขา

ทั้งนี้เพราะแม้ว่า เขาจะ “...ปลีกตัวจากโลกหนีจากชื่อเสียงไม่ว่ากระทำการเรื่องราวใด ล้วนไม่ต้องการให้ผู้อื่นล่วงรู้... ขณะที่เขามีชีวิตอยู่ได้กลายเป็นบุคคลในตำนานไปแล้ว ผู้คนที่พบหน้าเขามีไม่มากนัก แต่คนที่ไม่เคยได้ยินชื่อของเขากลับมีน้อยนัก” (น. นพรัตน์, 2553 : 204) แต่ทว่าเขากลับไม่อาจหนีความริษยาของคนไปได้ เขาจึงต้องเผชิญการต่อสู้นับร้อยครั้ง ดังถ้อยคำของหนึ่งในเหล่าศัตรูที่หมายจะกลืนมรุมทำร้ายเขาที่ว่า “นับแต่เชียวลิ้อฮวยออกสู่บูลิ้ม จนกระทั่งปลิดตัวไปสำรวจ ในช่วงเวลาเจ็ดปีผ่านการต่อสู้ใหญ่ๆ ย่อยๆ มาสามร้อยกว่าครั้ง” (ฤทธิ์มิดสัน เล่ม 1, 2549 : 41) ซึ่งทั้งความรักลึกซึ้งที่เขามีต่อหญิงคนรักและ

มิตรสหาย ประกอบกับความริษยาของผู้คนที่มิต่อเขาก็ล้วนแต่นำเขามาสู่ความวุ่นวายไม่จบสิ้น เป็นชนวนของปมปัญหาที่ปรากฏตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง จนกล่าวได้ว่าไกวเล้งใช้คุณสมบัติของความเป็นวีรบุรุษของลี้คิมฮวงกับธรรมชาติฝ่ายต่ำของมนุษย์ในสังคมเป็นหลักเป็นแกนกลางในการดำเนินเรื่อง

ภาพแทนอุดมคติของวีรบุรุษในนวนิยายกำลังภายในเรื่องฤทธิ์มีดสั้น

ในนวนิยายเรื่องฤทธิ์มีดสั้นพบว่าภาพแทนอุดมคติของวีรบุรุษที่ปรากฏผ่านตัวละครเอกคือลี้คิมฮวงนั้นปรากฏผ่านกระบวนการนำเสนอของไกวเล้ง โดยกระบวนการเหล่านี้เป็นเครื่องมือที่จะนำเสนอภาพวีรบุรุษในอุดมคติของไกวเล้ง ผสมผสานกับกลวิธีสร้างสรรคทางการประพันธ์ มิใช่วีรบุรุษในโลกแห่งความเป็นจริง ดังจะเห็นได้ว่าบางเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับลี้คิมฮวงนั้น ไม่น่าที่จะเกิดขึ้นได้ในโลกแห่งความเป็นจริง เช่น ในตอนที่ลี้คิมฮวงทราบแล้วว่าตนเองถูกเอี้ยกิมเมียวตั้งกวนวางยาพิษในสุรา แต่ก็ยังดื่มสุรานั้นต่อไปจนหมดด้วยเหตุผลว่า ดื่มมากหรือน้อยก็ต้องตายเช่นกัน สมควรดื่มให้หมดเพื่อไม่เป็นการย่ำยีสุราตีให้เสียคุณค่า ดังที่ลี้คิมฮวงได้กล่าวว่า “ไม่มีสี ไม่มีกลิ่นจริงๆ ฝีมือการใช้พิษของมันผู้นั้นน่าเย้ยหยันอย่างยิ่งจริงๆ ... สุรานี้ยังไม่เลว ดื่มจอกเดียวก็ตาย ดื่มน้ำหนึ่งก็ตาย เราไยไม่ดื่มให้มากกว่านี้ เพื่อมิต้องย่ำยีสุรารสดีให้เสียเปล่า” (ฤทธิ์มีดสั้น เล่ม 1, 2549 : 85)

ในตอนดังกล่าวนี้ไกวเล้งต้องการนำเสนอภาพวีรบุรุษผู้มีความหนักแน่น เยือกเย็นเหนือคนธรรมดาซึ่งไม่อาจเป็นไปได้ในโลกแห่งความเป็นจริง เพราะในความเป็นจริงไม่ว่าผู้ใดหากรู้ว่าตนดื่มยาพิษเข้าไป ต้องไม่ดื่มยาพิษนั้นมากขึ้นไปอีกอย่างแน่นอน

กลวิธีการนำเสนอภาพแทนอุดมคติของวีรบุรุษที่ปรากฏในนวนิยาย กำลังภายในเรื่องฤทธิ์มีดสั้น

ภาพแทนอุดมคติของวีรบุรุษที่ปรากฏในนวนิยายเรื่องฤทธิ์มีดสั้นนั้น ปรากฏใน 2 ลักษณะ คือ ภาพแทนอุดมคติของวีรบุรุษผู้ยึดมั่นในคุณธรรม และภาพแทนอุดมคติของวีรบุรุษผู้ปราบอธรรม โดยภาพแทนอุดมคติ ทั้งสองลักษณะนี้ปรากฏผ่านกลวิธีการนำเสนอ 2 วิธี ได้แก่ การนำเสนอผ่าน ภาพลักษณ์ที่ปรากฏ และการนำเสนอผ่านเหตุการณ์ในเรื่อง ดังนี้

การนำเสนอผ่านภาพลักษณ์ที่ปรากฏ

กลวิธีที่สำคัญในการนำเสนอภาพแทนอุดมคติของวีรบุรุษในนวนิยาย เรื่องฤทธิ์มีดสั้นก็คือ การนำเสนอภาพลักษณ์ (image) ซึ่งหมายถึง “ภาพที่เกิด จากความนึกคิด หรือที่คิดว่าควรจะเป็นเช่นนั้น, จินตภาพ” (พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542, 2546 : 821) ภาพลักษณ์ที่โดดเด่นของลี้คิมฮวง ได้แก่ กล่าวหาญ หนักแน่นเยือกเย็น มีเมตตาธรรม และเชื่อมั่นในคุณธรรมความดี ภาพลักษณ์เหล่านี้ปรากฏผ่านการบรรยายโดยตรง พฤติการณ์ของตัวละครเอก บทสนทนาระหว่างตัวละครเอกกับตัวละครอื่น และทัศนะของตัวละครอื่นที่มีต่อ ตัวละครเอก ดังนี้

การบรรยายโดยตรง

ในเรื่องมีหลายตอนที่ไ่กั่วเล้งใช้การบรรยายโดยตรงเพื่อแสดงให้เห็นคุณลักษณะต่างๆ ที่โดดเด่นของลี้คิมฮวง ดังเช่นตอนที่ไ่กั่วเล้งบรรยายถึง ลี้คิมฮวงว่า “มีว่าต่อผู้คนใดลี้คิมฮวงต่างให้ความเกรงใจอย่างยิ่ง เพราะมีความรู้สึกรักคนยอมเป็นคน ลี้คิมฮวงไม่ปรารถนาทำร้ายผู้ใดเสมอมา แม้บ่ว่าคนผู้นั้นจะทำร้ายตัวเองก็ตาม” (ฤทธิ์มีดสั้น เล่ม 2, 2549 : 649) เพื่อแสดงให้เห็นถึงจิตใจที่สูงส่ง ไม่เหยียดหยามผู้ใดไม่ว่าผู้นั้นจะต่ำต้อยเพียงใดก็ตาม

พฤติกรรมของตัวละครเอก

หลายตอนที่ผู้แต่งนำเสนอภาพลักษณ์ของลี้คิมฮวงผ่านพฤติกรรมต่างๆ ของตัวละครนี้ ดังเช่นในตอนทีลี้คิมฮวงถูกใส่ร้ายว่าเป็นจอมโจรร้ายช่วยเต๋าและถูกคุมตัวไปยังวัดเสียวลิ้มยี่เพื่อเข้ารับการตัดสิน หากลี้คิมฮวงคิดจะหลบหนีก็คงไม่มีผู้ใดคร่ากุมตัวลี้คิมฮวงได้ แต่ลี้คิมฮวงกลับอดทนอดกลั้นต่อการใส่ร้ายและการดูหมิ่นเหยียดหยาม ยินยอมพิสูจน์ความบริสุทธิ์ โดยมีหลบหลีกหนีหน้าก่อนที่จะความจริงจะปรากฏ

ไกว่เล้งถือว่าคุณลักษณะดังกล่าวนั้นเป็นความกล้าหาญที่แท้จริง ดังที่เขาได้อ้างถึงชูชือ (ชูตงปอ) กวีสมัยราชวงศ์ซ้องที่ได้กล่าวถึงความกล้าหาญไว้ว่า “ชูชือ เคยเขียนไว้ในบันทึกหลิวโหว มีความตอนหนึ่งว่า ‘ชายชาติอันรู้วาม ชักกระเบื้องขึ้น เสนอหน้าเข้าต่อกร ไม่ควรคู่กับความหาญกล้า ผู้กล้าหาญของโลกเหล่านั้น เผชิญเรื่องราวขับพลันไม่ตื่นตระหนก ถูกกล่าวหาโดยไร้เหตุผลก็ไม่พิโรธ เช่นนี้จึงเป็นจุดยืนอันหนักแน่น เป็นปณิธานอันยาวไกล’ ” (น. นพรัตน์, 2533 : 215)

จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมดังกล่าวของลี้คิมฮวงก็เป็นการสะท้อนภาพลักษณ์ของความกล้าหาญในทัศนะของไกว่เล้งนั่นเอง

ทัศนะของตัวละครอื่นที่มีต่อตัวละครอื่น

ขณะกำลังจะผจญกับโจว์ตักทั้งเจ็ดซึ่งมีหนอนพิษนับพันนับหมื่นเป็นอาวุธนั้น ชิมไป่ได้ซื้อรู้ตีว่าตนคงไม่รอด จึงได้บอกให้ลี้คิมฮวงหนีเอาตัวรอดไป แต่คนเช่นลี้คิมฮวงยอมไม่หนีเอาตัวรอดไปเพียงลำพัง

เมื่อทั้งสองฝ่าฟันอันตรายจากโจว์ตักทั้งเจ็ดมาได้ ชิมไป่ได้ซื้อได้กล่าวยกย่องความหนักแน่นเยือกเย็นของลี้คิมฮวงไว้ว่า

“... ‘ประสกแซ่ลี้ ท่านไม่เพียงมีดีล้วนเป็นเลิศในพิภพจวบแดนเท่านั้น ตบะสมาธิก็ไม่มีผู้ใดในแผ่นดินทัดเทียมได้จริงๆ ... เผชิญอันตรายคับขัน ไม่หวาดหวั่นวุ่นวาย แม้กลัวแต่ไม่ท้อทอดอาลัย ตบะสมาธิของประสกท่าน อาตมาเลื่อมใสนับถืออย่างจริงใจ นับถือจนศิโรราบแล้ว’...” (ฤทธิ์มิดสั้น เล่ม 1, 2549:

ในยามวิกฤตเหล่าวีรบุรุษในนวนิยายของไกวเล้งจะมีความหนักแน่นเยือกเย็นไม่หวาดหวั่นวุ่นวาย ทั้งนี้เพราะการจะฝึกปรี๊ดจนเป็นยอดฝีมือของแผ่นดินได้นั้นย่อมต้องมีสมาธิแก่กล้า ดังจะเห็นได้ว่ามีหลายครั้งหลายคราที่เหล่าวีรบุรุษเหล่านั้นตกอยู่ในภาวะคับขันยิ่ง แต่ก็ปรับเปลี่ยนเรื่องร้ายให้กลายเป็นดีได้ด้วยความหนักแน่นเยือกเย็น ไม่หวาดหวั่นวุ่นวาย ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ตัวละครเอกเหล่านี้ฝ่าฟันวิกฤตและคลี่คลายปมปัญหาต่างๆ ในเรื่องได้ในที่สุด ในเรื่องฤทธิ์มีดสั้นไกวเล้งก็ได้นำเสนอภาพลักษณ์ดังกล่าวของลี้คิมฮวงผ่านการแสดงทัศนคติของตัวละครตัวหนึ่งดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น

บทสนทนาระหว่างตัวละครเอกกับตัวละครอื่น

ขณะที่ลี้คิมฮวงถูกกักตัวไว้ที่วัดเสียวลิ้มยี่ โดยที่ศิษย์เสียวลิ้มยี่ต่างทำอะไรเขาไม่ได้ เพราะลี้คิมฮวงได้จับซิมฉิวได้ซื่อไว้เป็นตัวประกันเพื่อมิให้ศิษย์เสียวลิ้มยี่ทรمانตนในขณะถูกคุมขังนั้น อาสุยก็ได้ถูกกลลวงจนโดนจับตัวมาเพื่อใช้เป็นเงื่อนไขให้ลี้คิมฮวงยอมมอบตัวแต่โดยดี แม้ลี้คิมฮวงจะรู้ว่าเป็นกลลวงที่หมายจะเอาชีวิตของตน แต่เขาก็ตกลงใจที่จะช่วยอาสุยในทันที ดังในตอนที่ซิมฉิวได้ซื่อสนทนากับลี้คิมฮวงว่า

“ซิมฉิวได้ซื่อกล่าวว่า ‘ท่านทราบหรือไม่ว่า แม้ท่านตาย พวกนั้นก็มิแน่จะยอมปล่อยสหายของท่าน ... ท่านทำเยี่ยงนี้ ไม่รู้สึกโง่เขลาเกินไป?’

ลี้คิมฮวงได้ตอบว่า ‘ในชั่วชีวิตหนึ่งของแต่ละคนยากยิ่งที่จะไม่กระทำการโง่เขลาบางประการเช่นข้าพเจ้า หากทุกผู้คนต่างกระทำการฉลาดปราดเปรื่อง ชีวิตโยมิใช่ปรับเปลี่ยนเป็นยิ่งไร้รสชาติ? ยิ่งไร้ความหมาย?’ ” (ฤทธิ์มีดสั้น เล่ม 2, 2549 : 434-435)

ซิมฉิวได้ซื่อถึงกับออกปากว่า “คุณธรรมนำหน้า ไม่อาทรต่อเป็นตายร้ายดี ลี้คิมฮวง นับว่าท่านเป็นลี้คิมฮวงได้เต็มภาคภูมิ” (ฤทธิ์มีดสั้น เล่ม 2, 2549 : 434-435)

คุณธรรมน้ำมิตร การเสียชีวิตเข้าช่วยเหลือสหายแม้รู้ว่าตนเองต้องตาย โดยเปล่าประโยชน์ เป็นลักษณะที่ปรากฏโดยทั่วไปในวรรณกรรมของโก้วเล้ง ทั้งนี้ เพราะเป็นลักษณะที่โก้วเล้งมีความเห็นว่างดงามน่าประทับใจยิ่ง ดังที่โก้วเล้งได้ กล่าวไว้ว่า “ระหว่าง ‘เฮียบ’ (ผู้กล้า) และ ‘หงี’ (คุณธรรม) ความจริงแยกกันไม่ออก น่าเสียดายมีบ้างบางคนเขียน ‘บทบู๊’ มากเกินไป แต่เขียน ‘คุณธรรม’ น้อยเกินไป คุณธรรมระหว่างบุรุษเพศเดียวกัน ที่ควักหัวใจตีแผ่ให้แค้นกัน ยอมร่วมเป็นร่วม ตายด้วย บางครั้งยังยิ่งใหญ่กว่า ประทับใจกว่าความรักอีก” (น. นพรัตน์, 2533 : 214)

นั่นคือภาพลักษณ์ของวีรบุรุษผู้เปี่ยมด้วยคุณธรรมน้ำมิตร ไม่อาทรต่อ ความเป็นตายร้ายดีที่ปรากฏในตัวละครเอกนั้นก็ เป็นภาพลักษณ์ของวีรบุรุษ ในทัศนะที่โก้วเล้งยกย่องจนกระทั่งได้สะท้อนออกมาเป็นภาพแทนอุดมคติของ วีรบุรุษในนวนิยายของเขานั่นเอง

การนำเสนอผ่านเหตุการณ์ในเรื่อง

กลวิธีการนำเสนอภาพแทนอุดมคติของวีรบุรุษโดยวิธีนี้คือ การนำเสนอ เหตุการณ์ต่างๆ ที่เน้นให้เกิดภาพวีรบุรุษทั้งสองประเด็นที่กล่าวมาข้างต้นคือ ภาพ แทนอุดมคติของวีรบุรุษผู้ยึดมั่นในคุณธรรม และภาพแทนอุดมคติของวีรบุรุษผู้ ปราบอธรรม

วีรบุรุษของโก้วเล้งล้วนแต่ยึดมั่นในคุณธรรม กล้าที่จะต่อกรกับความ ชั่วร้าย การต่อสู้ระหว่างวีรบุรุษกับเหล่าร้ายล้วนเป็นไปเพื่อผดุงคุณธรรม ดังที่ โก้วเล้งได้กล่าวถึง “มิดลัน” ซึ่งเป็นอาวุธของลี้คิมฮวง ไว้ว่า

“มิดของเขา (ลี้คิมฮวง) ไม่เคยใช้ออกโดยพร่ำเพรื่อ แต่ขอเพียงใช้ออก ไม่เคยพลาดเป้าหมายมาก่อน ... มิดของเขาทั้งมิใช่อาวุธ และมีใช้อาวุธลับ หากแต่เป็น พลังที่เรียกขวัญและกำลังใจของผู้คนชนิดหนึ่ง ผู้คนทั้งหลายขอเพียงเห็นมิดบิน ของลี้บ่อยปรากฏขึ้นก็ทราบพว อำนาจปาเถื่อนต้องถูกทำลายล้าง คุณธรรมความ ดีงามจะได้รับการผดุงไว้ นี่คือจุดประสงค์อันแท้จริงที่ข้าพเจ้าเขียนถึงมิดบินของ ลี้บ่อย” (น. นพรัตน์, 2533 : 205)

นั่นคือ การต่อสู้ระหว่างวีรบุรุษกับเหล่าร้ายในวรรณกรรมของโก้วเล้ง นั้นแทบจะมีลักษณะเป็นสัญลักษณ์แห่งการต่อสู้ระหว่างธรรมะกับอธรรมเลยทีเดียว ดังปรากฏหลายตอนในเรื่อง เช่น หลังจากที่ลี้คิมฮวงเปิดเผยความจริงว่า เป๊ะเฮียวเซ็งเป็นผู้อยู่เบื้องหลังการโจรกรรมคัมภีร์ล้ำค่าของเสียวลิมยี่ ลี้คิมฮวงยังได้ใช้มีดสั้นสยบเป๊ะเฮียวเซ็งซึ่งจับเจ้าอาวาสเสียวลิมยี่เป็นตัวประกันอีกด้วย จะเห็นได้ชัดเจนว่าเป๊ะเฮียวเซ็งก็คือตัวแทนของอธรรม และการที่ลี้คิมฮวงสยบเป๊ะเฮียวเซ็งไว้ได้ก็เปรียบเสมือนสัญลักษณ์ที่แสดงให้เห็นว่าธรรมะมีชัยชนะเหนืออธรรม ซึ่งก็เป็นทัศนะที่ปรากฏอยู่ทั่วไปในนวนิยายของโก้วเล้งเพราะเขาเชื่อมั่นว่า ธรรมะย่อมชนะอธรรม

จะเห็นได้ว่ากลวิธีการนำเสนอภาพแทนอุดมคติทั้ง 2 วิธีอันได้แก่ การนำเสนอผ่านภาพลักษณ์ที่ปรากฏ และการนำเสนอผ่านเหตุการณ์ในเรื่องนั้น ต่างก็เป็นกลวิธีทางการประพันธ์ที่โก้วเล้งนำมาใช้โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอภาพแทนอุดมคติของวีรบุรุษในทัศนะและมุมมองของเขาผ่านลี้คิมฮวงซึ่งเป็นตัวละครเอกของเรื่องนั่นเอง

ความขัดแย้งของการนำเสนอภาพแทนอุดมคติในนวนิยายกำลังภายในเรื่องฤทธิ์มีดสั้น

จากการศึกษาภาพแทนอุดมคติและกระบวนการนำเสนอภาพแทนอุดมคตินั้น จะเห็นได้ว่าในนวนิยายกำลังภายในเรื่องฤทธิ์มีดสั้น ตัวละครเอกของเรื่องคือ ลี้คิมฮวง ได้รับการยอมรับในคุณความดีจากคนกลุ่มหนึ่ง แต่ในขณะเดียวกันก็ถูกคนกลุ่มหนึ่งปฏิเสธและคิดทำลายล้าง กลุ่มคนที่ให้การยอมรับลี้คิมฮวงก็ได้แก่มิตรสหาย บุคคลที่ได้ใกล้ชิดเขา ไปจนถึงศัตรูบางคนของเขาอีกด้วย ส่วนกลุ่มคนที่ต่อต้านหรือปฏิเสธเขาก็ได้แก่ศัตรู ไปจนถึงเหล่าวิญญาณขอมปลอมที่ร่ายยาในชื่อเสียงเกียรติยศจากการที่เขาได้รับการยกย่องว่าเป็นยอดฝีมืออันดับหนึ่งของแผ่นดิน นั่นคือความขัดแย้งของการนำเสนอภาพแทนอุดมคตินี้ไม่ใช่ความขัดแย้งอันเกิดจากบุคลิภาพใดๆ ของลี้คิมฮวงที่ขัดกัน หากแต่เป็น

ความขัดแย้งอันเกิดจากมุมมองหรือทัศนคติที่บุคคลสองฝ่ายมีต่อตัวละครตัวนี้
ทั้งนี้พบว่าไกว่เล้งได้พยายามถ่ายทอดอุปนิสัยต่างๆ อันหลากหลายให้แก่ตัวละคร
แต่ละตัวของเขา เพื่อให้ตัวละครของเขา มีลักษณะของความเป็นมนุษย์ที่แท้จริง
จะเห็นได้ว่าแม้ว่าไกว่เล้งจะได้สร้างสรรค์ให้ลี้คิมฮวงมีภาพลักษณ์แห่งความ
สันโดษ แต่ในขณะที่เดียวกันก็ได้ให้ภาพลักษณ์แห่งความฉลาดทันคนกล้ำไยยัน
ในสิ่งที่ตนยึดถือ โดยไม่แฉว่าผู้ใดจะมองว่าตนเองเป็นอย่างไร ดังในตอน
ที่ลี้คิมฮวงกล่าวประจบบรรดาวิญญาณจนจอมปลอมทั้งหลายให้อาสุยพึงต่อหน้าเหล่า
วิญญาณจอมปลอมเหล่านั้นว่า “ขอเพียงท่านยินยอมมอบเรื่องมีเกียรติให้อำภาค
ภูมิจึงแก่บรรดา ‘ไต้เฮียบ’ เหล่านี้ ‘ไต้เฮียบ’ เหล่านี้ก็จะมีความเห็น ท่านเป็นบุรุษ
หนุ่ม ‘สัตย์ซื่อถือคุณธรรม’ เป็นคนพึงสนับสนุนส่งเสริมได้ ก็จะต้องถึงคราวที่ท่านมีชื่อ
บ้างแล้ว” (ฤทธิ์มีดสั้น เล่ม 1, 2549 : 266 - 267) นั่นคือลี้คิมฮวงได้กล่าวเสียดสี
เหล่าวิญญาณจอมปลอมเหล่านั้นว่าเป็นพวกประจบสอพลอ โดยมีได้แฉว่าจะ
สร้างความเกลียดชังหรือสร้างศัตรูแต่อย่างใด ทั้งนี้เพราะสำหรับลี้คิมฮวงแล้ว
เหล่าวิญญาณจอมปลอมนับเป็นสิ่งที่เขารังเกียจเป็นอย่างยิ่ง

อย่างไรก็ตาม แท้ที่จริงแล้วตัวละครและเหตุการณ์ต่างๆ ที่ปรากฏใน
นวนิยายของไกว่เล้งนั้น ล้วนแต่เป็นภาพสะท้อนของสังคมนั่นเอง เราจะได้
ว่าทั้งวิญญาณจอมปลอม คนประจบสอพลอ และคนชั่วช้าสามานย์ ที่ปรากฏใน
นวนิยายกำลังภายในก็ไม่ต่างจากคนที่อยู่ในสังคมโดยทั่วไป นอกจากนี้ในขณะที่
ไกว่เล้งนำเสนอเหตุการณ์ต่างๆ ที่แสดงให้เห็นภาพลักษณ์ของเหล่าวีรบุรุษ ผู้เป็น
ชายชาติตรีไม่เปลี่ยนบุคลิกไม่ใส่หน้ากาก มีความทะนงองอาจนั้นเขาก็ได้นำเสนอ
ภาพเหล่าวิญญาณจอมปลอมที่ชั่วช้าสามานย์ไปพร้อมๆ กันด้วย เป็นกลวิธีที่ทำให้
ภาพของความดีและความชั่วที่ผู้แต่งต้องการนำเสนอปรากฏชัดเจนยิ่งขึ้น และ
กระตุ้นให้ผู้อ่านได้หันกลับมาพิจารณาตนเองและคนในสังคมให้ถ่องแท้มาก
ยิ่งขึ้น อันเป็นคุณค่าที่แท้จริงของนวนิยายเรื่องนี้

แนวคิดเรื่องวีรบุรุษที่ปรากฏในนวนิยายกำลังภายในเรื่องฤทธิ์มิดสัน

จากการศึกษานวนิยายกำลังภายในเรื่องฤทธิ์มิดสันพบว่า แนวคิดเรื่องวีรบุรุษเกี่ยวกับการสร้างสรรคนวนิยายกำลังภายในในแง่ที่ตัวละครเอกฝ่ายชายต้องมีคุณสมบัติที่สำคัญของวีรบุรุษ คือ มีพลังฝีมืออันสูงส่งและมีส่วนสำคัญในการปราบอธรรม ดังปรากฏว่าแม้ตัวละครเอกฝ่ายชายจะมีภาพลักษณ์แห่งความสันโดษและปล่อยวางเพียงใดก็ตาม แต่สิ่งที่จะขาดไม่ได้คือคุณสมบัติในด้านพลังฝีมืออันสูงส่งและการมีส่วนสำคัญในการปราบอธรรม ทั้งนี้เพราะคุณสมบัติดังกล่าวจำเป็นต่อการสร้างความสุขสงบของสังคม ซึ่งเป็นหน้าที่อันปฏิเสธไม่ได้ของวีรบุรุษในชนบทของนวนิยายกำลังภายใน ดังจะเห็นได้ว่าแม้ลิ้มฮวงจะมีบุคลิกที่นิ่งเฉย สันโดษและปล่อยวางเพียงใดก็ตาม อีกทั้งมิได้ปรารถนาชื่อเสียงเกียรติยศในวงบู๊ลิ้มเลย แต่ลิ้มฮวงก็มีอาจเหลือเพียงที่จะต้องปราบเหล่าร้ายที่เป็นภัยต่อความสุขสงบของสังคมได้ ดังปรากฏว่าเขาเป็นผู้สยบโจวตักทังจ้อ (เก็กลักตังจู้) แป๊ะเฮี้ยวเซ็งไปจนถึงเซียงกั๊กมั้ง ที่ต่างก็เป็นภัยต่อความสงบสุขของสังคม

ความหมายของวีรบุรุษในนวนิยายกำลังภายในเรื่องฤทธิ์มิดสัน

จากการศึกษางานประพันธ์ของโก้วเล้งพบว่า วีรบุรุษของโก้วเล้งนั้นมีลักษณะเป็นวีรบุรุษของประชาชน ดังที่ นิธิ เอียวศรีวงศ์ ได้กล่าวถึงลักษณะของวีรบุรุษประเภทนี้ไว้ว่า “ในจารีตวีรบุรุษของประชาชนนั้น วีรกรรมหรือการกระทำของวีรบุรุษดูจะมีความสำคัญน้อยกว่าบุคลิกภาพของวีรบุรุษนั่นเอง กล่าวคือบุคคลผู้นั้นเป็นคนอย่างไร จะได้รับการกล่าวถึงมากกว่าบุคคลผู้นั้นได้ทำอะไร” (นิธิ เอียวศรีวงศ์, 2536 : 43 - 44) นั่นคือ วีรบุรุษของประชาชนนั้นจะมีบุคลิกภาพที่โดดเด่น ควรค่าแก่การเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่คนในสังคม สอดคล้องกับพฤติกรรมของตัวละครเอกในเรื่องฤทธิ์มิดสัน ที่แม้ว่าลิ้มฮวงจะไม่ได้สร้างวีรกรรม อันเป็นประโยชน์ต่อสังคมในวงกว้าง แต่บุคลิกภาพอันยิ่งใหญ่ของเขาก็สั่นสะเทือนหัวใจของคนทั้งหลายให้ตระหนักถึงคุณค่าของ

ความกล้าหาญ หนักแน่นเยือกเย็น ยึดมั่นในคุณธรรมไม่อาทรต่อความตาย อีกทั้งยังซึมซาบเข้าไปถึงแก่นแท้ในหัวใจผู้อ่าน สรรค์สร้างภาพแห่งมโนธรรมสำนึกอันดีงาม ที่จะติดตรึงในใจของผู้อ่านมิเสื่อมเลือน เป็นการวางรากฐานแห่งความดีงามในจิตใจผู้อ่านอย่างแท้จริง

ลักษณะของวีรบุรุษในนวนิยายกำลังภายในเรื่องฤทธิ์มิดสัน

ลักษณะวีรบุรุษของลี้คิมฮวงในเรื่องฤทธิ์มิดสันนั้นก็คือลักษณะของวีรบุรุษตามทัศนะที่ไกว่เล้งให้การยกย่อง ไม่ว่าจะเป็นความกล้าหาญ หนักแน่นเยือกเย็น ยึดถือคุณธรรมนำหน้าไม่อาทรต่อความเป็นตายร้ายดี ไปตลอดจนทัศนคติหรือมุมมองที่ไกว่เล้งมีต่อชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องมิตรภาพ

ในส่วนของทัศนคติหรือมุมมองที่ไกว่เล้งมีต่อชีวิตนั้น จะเห็นได้ว่าตัวละครเอกในเรื่องฤทธิ์มิดสันและนวนิยายกำลังภายในเรื่องอื่นๆ ของไกว่เล้งต่างให้ความสำคัญกับคุณธรรมน้ำมิตรสูงส่งยิ่ง สอดคล้องกับที่ไกว่เล้งได้กล่าวถึงความสวยงามของมิตรภาพไว้ในบทความเรื่อง “มิใช่กุหลาบ” ว่า “มีคนบอกว่ากุหลาบเพียงหนึ่งเดียวในโลกที่ไร้หนามคือสหาย ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับคำพูดนี้ทั้งสิ้น สหายคือสหาย ไม่มีเรื่องใดทดแทนได้ ไม่มีคำพูดใดเปรียบเปรยได้ ต่อให้เป็นกุหลาบทั้งในโลก บวกกับไม้ดอกที่มีในโลก ก็ไม่สามารถหอมจรรงและสวยงามเท่าน้ำมิตร ไม่สามารถเด็ดขาด” (น. นพรัตน์, 2553 : 117)

ทัศนะดังกล่าวปรากฏเด่นชัดในตอนीलี้คิมฮวงถูกกักตัวไว้ที่วัดเสียวลิ้มยี่ โดยที่ศิษย์เสียวลิ้มยี่ต่างทำอะไรเขาไม่ได้เนื่องจากीलี้คิมฮวงได้จับขิมฉิวได้ชื่อไว้เป็นตัวประกัน เพื่อมิให้ศิษย์เสียวลิ้มยี่ทรมาณตนในขณะที่ถูกคุมขังนั้น อาสุยก็ได้ถูกกลลวงจนโดนจับตัวมาเพื่อใช้เป็นเงื่อนไขให้ीलี้คิมฮวงยอมมอบตัวแต่โดยดี แม้ीलี้คิมฮวงจะรู้ว่าเป็นกลลวงที่หมายจะเอาชีวิตของตน แต่เขาก็ตกลงใจที่จะช่วยอาสุยในทันที แม้ขิมฉิวได้ชื่อจะทักท้วงว่าการตัดสินใจของเขาในครั้งนี้อาจทำให้เขาต้องตายโดยเปล่าประโยชน์ก็มีอาจเปลี่ยนใจของीलี้คิมฮวงได้

คุณธรรมนำมิตร การเสียสละชีวิตเข้าช่วยเหลือสหายแม้รู้ว่าตนเองต้องตาย โดยเปล่าประโยชน์ เป็นลักษณะที่ปรากฏโดยทั่วไปในวรรณกรรมของไกวัลทั้งนี้ เพราะเป็นลักษณะที่ไกวัลมีความเห็นว่างดงามน่าประทับใจยิ่ง ดังที่ไกวัลได้กล่าวไว้ว่า “ระหว่าง ‘เฮียบ’ (ผู้กล้า) และ ‘หิง’ (คุณธรรม) ความจริงแยกกันไม่ออก น่าเสียดายมีบ้างบางคนเขียน ‘บทบัญญัติ’ มากเกินไป แต่เขียน ‘คุณธรรม’ น้อยเกินไป คุณธรรมระหว่างบุรุษเพศเดียวกัน ที่ควักหัวใจตีแผ่ให้แก่กัน ยอมร่วมเป็นร่วมตายด้วย บางครั้งยังยิ่งใหญ่กว่า ประทับใจกว่าความรักอีก” (น. นพรัตน์, 2553 : 214)

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าภาพแทนอุดมคติของวีรบุรุษที่ปรากฏผ่านลีลิมฮวง ตัวละครเอกในเรื่องฤทธิ์มิดสันไม่ว่าจะเป็นบุคลิกภาพอันสง่างาม กล้าหาญ หนักแน่นเยือกเย็น ยึดถือคุณธรรมนำหน้าไม่อาทรต่อความเป็นตายร้ายดี ตลอดจนการให้คุณค่าแก่มิตรภาพอย่างสูงส่งยิ่ง ก็ล้วนแต่เป็นภาพสะท้อนมุมมองหรือทัศนคติของไกวัลที่มีต่อลักษณะอันควรค่าแก่การเป็นคุณลักษณะของวีรบุรุษนั่นเอง

แนวคิดเรื่องวีรบุรุษต่อการประกอบสร้างเรื่องเล่าและภาพแทนอุดมคติของวีรบุรุษในนวนิยายเรื่องฤทธิ์มิดสัน

จากการศึกษาพบว่า แนวคิดเรื่องวีรบุรุษในขนบการแต่งนวนิยายกำลังภายในส่งผลต่อการสร้างเรื่องเล่าและภาพแทนอุดมคติของวีรบุรุษที่ปรากฏในนวนิยายเรื่องฤทธิ์มิดสันเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะไกวัลประกอบสร้างเรื่องเล่าและสร้างภาพแทนอุดมคติของวีรบุรุษในเรื่องผ่านการนำเสนอบุคลิกและพฤติกรรมของลีลิมฮวง ตลอดจนเหตุการณ์ที่ลีลิมฮวงได้ประสบ โดยใช้แนวคิดเรื่องวีรบุรุษในขนบของนวนิยายกำลังภายในเป็นหลัก ดังจะเห็นได้ว่าเรื่องเล่าและภาพแทนอุดมคติของวีรบุรุษในเรื่องนี้ ก็ดำเนินไปตามขนบการสร้างสรรควีรบุรุษในนวนิยายกำลังภายในที่ตัวละครเอกฝ่ายชายจะต้องมีคุณธรรม มีพลังฝีมือสูงส่ง และมีส่วนสำคัญในการปราบอธรรมและเหล่าร้ายในเรื่อง

ดังปรากฏว่าในส่วนของการวางโครงเรื่องนั้น ไก่วังแน่นย้าหลายครั้งถึงพลังฝีมืออันสูงส่งของลี้คิมฮวงว่า มีดสั้นของลี้คิมฮวงนั้นไร้ผู้ต่อต้านได้ อีกทั้งไก่วังยังได้ใช้คุณลักษณะดังกล่าวคลี่คลายปมปัญหาสำคัญต่างๆ ในเรื่องอีกด้วย ดังจะเห็นได้ว่าปมปัญหาสำคัญต่างๆ ในเรื่องล้วนแล้วแต่คลี่คลายไปได้ด้วยพลังฝีมือและสติปัญญาของลี้คิมฮวงทั้งสิ้น เช่นในตอนที่คัมภีร์ล้ำค่าของวัดเสียวลิมี่ถูกขโมยไปซึ่งเป็นปมปัญหาสำคัญในเรื่อง ก็คลี่คลายไปได้ด้วยพลังฝีมือและสติปัญญาของลี้คิมฮวง

โดยนับตั้งแต่ลี้คิมฮวงมาถึงวัดเสียวลิมี่ เขาก็ถูกปรักปรำอีกครั้งว่าวางยาพิษchimไปได้ซื้อที่ดินทางมาด้วยกัน ถ้ามิใช่เพราะทุกคนต่างหวาดกลัวพลังฝีมืออันสูงส่งของเขา เขาก็คงจะถูกฆ่าตายอย่างไร้ความเป็นธรรมไปแล้ว หรือถ้าเขาหนีไปได้เขาก็จะต้องถูกตราหน้าไปตลอดชั่วชีวิตด้วยความผิดที่เขาไม่ได้กระทำ แต่หากว่าเป็นเพราะลี้คิมฮวงต้องการพิสูจน์ความจริงเพื่อล้างมลทินของตน เขาจึงไม่คิดหนีไปจนกว่าความจริงจะคลี่คลาย และในที่สุดปมปัญหาดังกล่าวก็คลี่คลายไปได้ด้วยพลังฝีมือและสติปัญญาของลี้คิมฮวง ดังปรากฏว่าเขาเป็นผู้เปิดโปงความจริงว่าchimทำได้ซื้อและแะเป๊ะเฮียวเซ็งเป็นผู้อยู่เบื้องหลังการโจรกรรมคัมภีร์ล้ำค่าของวัดเสียวลิมี่ อีกทั้งเขายังสยบแะเป๊ะเฮียวเซ็งไว้ได้ด้วยพลังฝีมือของเขาอีกด้วย นั่นคือพลังฝีมือและสติปัญญาของตัวละครเอกฝ่ายชายมีส่วนสำคัญยิ่งในการคลี่คลายปมปัญหาสำคัญในเรื่องอันเป็นการดำเนินเรื่องตามแนวคิดเรื่องวีรบุรุษในชนบทการแตงนวนิยายกำลังภายในนั่นเอง

จะเห็นได้ว่าภาพแทนอุดมคติของวีรบุรุษในวรรณกรรมเรื่องฤทธิ์มีดสั้นนั้นก็ยังคงเป็นภาพของวีรบุรุษตามชนบทในการแตงนวนิยายกำลังภายในที่ตัวละครเอกฝ่ายชายต้องมีคุณธรรม มีพลังฝีมือหรือยุทธ์สูงส่ง และต้องมีส่วนในการปราบปรามหรือเหล่าร้ายในเรื่อง กล่าวได้ว่าไก่วังใช้แนวคิดเรื่องวีรบุรุษในชนบทการแตงนวนิยายกำลังภายในเป็นแกนกลางในดำเนินเรื่องฤทธิ์มีดสั้นนี้ ตั้งแต่เปิดเรื่อง ดำเนินเรื่อง ไปจนกระทั่งถึงการปิดเรื่องเลยทีเดียว

บทสรุป

จากการศึกษาวรรณกรรมเรื่องฤทธิ์มิดสันอันเป็นวรรณกรรมเอกของโก้วเล้ง ทำให้เห็นภาพสะท้อนของวีรบุรุษที่เติมเต็มไปด้วยคุณธรรมและความทะนงองอาจ ซึ่งนอกจากจะก่อให้เกิดความซาบซึ้งอึ้งอัมแล้ว ยังควรค่าแก่การนำมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตอีกด้วย สมดังปณิธานของโก้วเล้งที่ต้องการให้สิ่งที่นำเสนอในนวนิยายกำลังภายในนั้นมีใช้ควาเลียดและความรุนแรง หากแต่เป็นความอดกลั้น ดวงใจแห่งรัก และการเสียสละที่เขาเชื่อมั่นว่าเรื่องเช่นนี้ก็สร้างความพลุ่งพล่านใจแก่ผู้คนได้เช่นกัน นอกจากนี้ยังพบว่าพฤติกรรมของตัวละครต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายธรรมะ หรือฝ่ายอธรรมก็ล้วนเป็นภาพสะท้อนของคนในสังคมทั้งสิ้น จึงเร้าให้ผู้อ่านได้เพ่งพินิจพิจารณาการกระทำของตนเองและคนในสังคมอย่างถี่ถ้วนยิ่งขึ้นผ่านมุมมองที่มีต่อพฤติกรรมของเหล่าวีรบุรุษและฝ่ายอธรรมในเรื่อง แต่อย่างไรก็ตาม ภาพแทนอุดมคติของวีรบุรุษที่นำเสนอผ่านนวนิยายเรื่องฤทธิ์มิดสันนี้ก็เป็ภาพแทนอุดมคติของวีรบุรุษในทัศนะที่โก้วเล้งให้การยกย่องทั้งสิ้น จนกล่าวได้ว่าภาพแทนอุดมคติของวีรบุรุษในเรื่องนี้เป็นภาพแทนอุดมคติของวีรบุรุษในมุมมองหรือทัศนคติของโก้วเล้งได้เลยทีเดียว

เอกสารอ้างอิง

- โก้วเล้ง. (2549). **ฤทธิ์มิดสัน เล่ม 1 - 3**. กรุงเทพฯ: สร้างสรรค์บุ๊คส์.
- _____. (2550). **ดาบจอมภพ เล่ม 1 - 2**. กรุงเทพฯ: สร้างสรรค์บุ๊คส์.
- _____. (2549). **เหยี่ยวเดือนแก้ว เล่ม 1 - 2**. กรุงเทพฯ: สร้างสรรค์บุ๊คส์.
- _____. (2550). **จอมดาบหิมะแดง**. กรุงเทพฯ: สร้างสรรค์บุ๊คส์.
- _____. (2539). **ซาเลียวเอี้ย เล่ม 1 - 2**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สร้างสรรค์บุ๊คส์.
- เทียมจิตร พวงสมจิตร, บรรณาธิการ. “การเมืองเรื่องวีรบุรุษ: มติใหม่บนเส้นขนานทางวัฒนธรรม.” **ไทยคดีศึกษา** 6(1): 1-7.

- ประสิทธิ์ ฐกาจธรรม. (2553). 60 ปี น. นพรัตน์ เจิดจรัสรัศมี มิเสื่อมคลาย.
กรุงเทพฯ: บั๊คส์ไมล์.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2536). **วีรบุรุษในวัฒนธรรมไทย**. การแสดงปาฐกถาพิเศษ
ป่วย อังภากรณ์ ครั้งที่ 4 คณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
น. นพรัตน์, นามแฝง. (2533). **แก้วเล้ง มังกรเมรัย**. กรุงเทพฯ: สยามอินเตอร์
บั๊คส์.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. (2546). กรุงเทพฯ: นานมีบั๊คส์
พับลิเคชันส์.
- วรุณญา อัจฉริยะปดี. (2554). **“สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชในวรรณกรรม
เฉลิมพระเกียรติและนวนิยายอิงประวัติศาสตร์ไทย: เรื่องเล่า
และภาพแทน.”** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.
- วินัย สุกลใส. (2539). **ปรัชญาความคิดจากฤทธิ์มิดสั้น**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
มปป.
- สกุล บุญยทัต. (2552). “อมตวาจา... กฤษณมูรติ.” **สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์**. 56
(33) : 65 – 66.
- อัมพรพรรณ อุพงษ์. (2542). **“ความสอดคล้องระหว่างปรัชญากับพฤติกรรม
ของตัวละครเอกในนวนิยายจีนกำลังภายในของแก้วเล้งฉบับแปล
โดย ว. ณ เมืองลุง และ น. นพรัตน์.”** วิทยานิพนธ์การศึกษามหา
บัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อัษมา จิว. (2546). **วิถีแห่งรัก มังกรเดียวดาย แก้วเล้ง**. กรุงเทพฯ: สยาม
อินเตอร์บั๊คส์.